

2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamieta.
3. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 97 z 20.4.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 21. októbra 2004

vo veci C-64/02 P: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti Erpo Möbelwerk GmbH (¹)

(Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Syntagma DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT — Absolútny dôvod zamietnutia zápisu — Rozlišovacia spôsobilosť — Článok 7 odsek 1 písmeno b) nariadenia (ES) č. 40/94)

(2004/C 300/08)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-64/02 P, Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), (splnomocnení zástupcovia: A. von Mühlendahl a G. Schneider), ktorého v konaní podporuje Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, (v zastúpení: P. Ormond, C. Jackson, M. Bethell a M. Tappin, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Alexander) proti Erpo Möbelwerk GmbH (v zastúpení: S. von Petersdorff-Campen a H. von Rohr, advokáti), predmetom ktorej je odvolanie podľa článku 49 Štatútu ES Súdneho dvora podané 27. februára 2002, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia: C. Gulmann a J.-P. Puissochet, R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 21. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Odvolanie sa zamieta;
- 2) Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu je povinný nahradiť trovy konania;
- 3) Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša svoje trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 109 zo 4.5.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 7. októbra 2004

vo veci C-103/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernice 75/442/EHS a 91/689/EHS — Pojem objem odpadov — Oslobodenie od povinnosti mať povolenie)

(2004/C 300/09)

(Jazyk konania: taliančina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-103/02, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: R. Wainwright a R. Amorosi) proti Talianskej republike (splnomocnený zástupca: I. M. Braguglia, za právnej pomoci M. Fiorilli), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti členským štátom podľa článku 226 ES podaná 20. marca 2002, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr (spravodajca), generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 7. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Talianska republika si tým, že v dekréte z 5. februára 1998 o stanovení odpadov, ktoré nie sú nebezpečné a ktoré sú podriadené zjednodušeným procedúram zhodnocovania v zmysle článkov 31 a 33 zákonodarného dekrétu č. 22 z 5. februára 1997, neurčila maximálne množstvá odpadov pre každý druh odpadu, ktoré môžu byť zhodnocované v rámci režimu oslobodenia od povolenia, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 10 a 11 odsek 1 smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch zmenenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991.
- 2) Talianska republika si tým, že presne nedefinovala druhy odpadov obsiahnutých v technických normách 5.9 a 7.8 prílohy 1 dekrétu, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 11 odsek 1 smernice 75/442 v pozmenenom znení a článku 3 smernice Rady 91/689/EHS z 12. decembra 1991 o nebezpečných odpadoch.
- 3) V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
- 4) Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 118 z 18.5.2002